

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321201410
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4321201410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: Y. P. Y. nar. XX.XX.XXXX, štátne občianstvo I. republika, bytom P. W. XX, zastúpený Mgr. Romanom Šulhánekom, advokátom v Martine, Ambra Pietra 10645/17, proti žalovanej: H.. A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., XX. U. XX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Radovan Hrabovecký - advocati s. r. o., so sídlom Panenská 24, Bratislava, IČO: 36 859 991, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5C/5/2021-302 zo dňa 11. júla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku a náhrade trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na prvoinštančný okresný súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre kat. územie J. na žalovanú, a to k D. parcele č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o veľkosti XXX m² a parcely č. XXXX vinice s výmerou XXX m². V podanej žalobe poukázal na skutočnosť, že dňa 04.04.2016 ako kupujúci uzavrel s pani Z. B. ako predávajúcou kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol aj predaj nehnuteľností a to CKN parcely č. XXXX a XXXX zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie J.. Následne na základe tejto kúpnej zmluvy nadobudol nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva s tým, že dňa 17.10.2016 bola medzi ním ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou uzavretá kúpna zmluva v znení dodatku zo dňa 28.10.2016 podpísaného dňa 04.11.2016, predmetom ktorej mal byť predaj spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti X/X k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Vlastnícke právo k predmetnému podielu bolo zapísané na základe vkladu č. V-XXXX/XXXX. Ďalej poukázal na skutočnosť, že strany sporu sú spoločníkmi v spoločnosti ET Group s. r. o. so sídlom Levice, pričom žalovaná je v spoločnosti zároveň konateľkou. Podľa názoru žalobcu k uzatvoreniu predmetnej zmluvy nedošlo, nakoľko zmluva je absolútne neplatným právny úkon, a preto žiada určiť, že je vlastníkom podielu, ktorý mal byť neplatnou zmluvou prevedený na žalovanú. Zmluva nespĺňa náležitosti požadované Občianskym zákonníkom pre právne úkony a vykazuje viaceré právne vady spôsobujúce jej neplatnosť. Ide tak jednak o vady vôle, kedy vôľa žalovanej nebola vážna, jeho vôľa nebola bez omylu a rovnako tak prejav vôle nebol určitý a zrozumiteľný. Z článku IV. zmluvy označeným ako "Kúpna cena a spôsob jej zaplatenia" vyplýva, že dohodnutá cena za predaj predmetu kúpy predstavuje sumu vo výške 10.000,- eur (slovom dvadsaťtisíc eur). Z článku VII. bod 3 zmluvy označenej ako "Záverečné ustanovenia" tiež vyplýva, že v prípade, ak sa kúpna cena neuhradí v dohodnutom termíne, zmluva sa stáva neplatnou a záloha vo výške 2.000,- eur prepadá v prospech predávajúceho. Podľa článku VII. bod 3 zmluvy, v

prípade nezaplatenia kúpnej ceny v dohodnutom termíne, má toto za následok neplatnosť celej zmluvy s tým, že toto ustanovenie zmluvy je potrebné vykladať tak, že v prípade, ak by išlo o platnú zmluvu, nezaplatením kúpnej ceny by došlo k jej zrušeniu ex tunc od počiatku. Žalovaná do dnešného dňa žiadnu kúpnu cenu neuhradila, a teda pokiaľ by aj súd dospel k záveru, že napriek všetkým skutočnostiam, ktoré sú uvedené v tejto žalobe, je potrebné zmluvu považovať za platnú, tak v dôsledku nezaplatenia kúpnej ceny došlo k jej zrušeniu a teda vlastníkom nehnuteľnosti je naďalej on. Žalovaná neuhradila žiadnu kúpnu cenu, pričom v danom prípade nie je možné hovoriť o vážnosti vôle žalovanej, nakoľko tá uzatvárala zmluvu už vopred s úmyslom bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor. Žalovaná nemala nikdy v úmysle uhradiť jemu kúpnu cenu a v žiadnom prípade nechcela nadobudnúť vlastnícke právo odplatne. Podľa jeho názoru tak žalovaná prejavila vôľu zdanlivo, ktorá však v skutočnosti neexistovala, a preto nikdy nemala v úmysle uhradiť kúpnu cenu za nehnuteľnosti. V prípade dojednania kúpnej ceny spôsobom uvedeným v článku IV. zmluvy ako aj výkladom v spojení s článkom VII. zmluvy nie je tak možné hovoriť o určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu ako aj o podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy ako takej, čo zakladá jej absolútnu neplatnosť. Je talianskym štátnym príslušníkom a nerozumie resp. nerozpráva slovenským jazykom, a preto zmätočná neurčitosť v ustanovení zmluvy v spojení s jeho nemožnosťou a neschopnosťou rozumieť jej ustanoveniam len preukazuje, že žalovaná konala s nekalým úmyslom uviesť jeho do omylu a obohatiť sa na jeho úkor. Žalovaná bola jediná, ktorá rozumela zmluve v jej úplnom znení a to aj s jej neurčitosťou, zmätočnosťou a nezrozumiteľnosťou v rozdielne uvedenej kúpnej cene. Taktiež zmluva obsahuje aj neurčité a zmätočné ustanovenie o povinnosti žalovanej uhradiť kúpnu cenu v dohodnutom termíne aj napriek tomu, že žiaden termín úhrady v zmluve dohodnutý nebol. Skutočnosť, že uvedené ustanovenia ponechala žalovaná v takom neurčitom znení a jeho neupozornila na predmetné rozpory, keď textu zmluvy nerozumel, len potvrdzuje to, že nikdy nemala v úmysle uzatvoriť kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti, ktorej podstatným znakom je odplatnosť a kúpna cena. Okrem toho následne podvodným konaním bol on pripravený aj o druhý podiel na nehnuteľnostiach, a to konaním syna žalovanej P. I.. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 06.10.2017 mal žalobca ako predávajúci predať P. I. ako kupujúcemu svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, pričom podpis na kúpnej zmluve bol sfaľšovaný. On nikdy kúpnu zmluvu nevidel, nikdy nemal v úmysle predať svoj spoluvlastnícky podiel pánovi P. I. a nikdy takúto zmluvu nepodpisal, a preto podpis na nej nie je jeho. Takéto podvodné konanie syna žalovanej je predmetom trestného stíhania vedeného OR PZ v Leviciach pod ČVS: ORP-551/2-VYS-LV-2020 a s vysokou pravdepodobnosťou je tak možné predpokladať, že konanie žalovanej v prípade neplatnej zmluvy zo dňa 17.10.2016 súvisí s podvodným konaním jej syna P. I., pretože obaja konali s úmyslom jeho zbaviť vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V súvislosti s uvedeným tak vidí ďalší dôvod neplatnosti zmluvy v konaní žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Tento súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne s ohľadom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu a s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti. Sporové strany sú spoločníkmi v spoločnosti ET Group s. r. o., pričom dlhodobo, vrátane obdobia, kedy bola uzatvorená zmluva, medzi nimi pretrvávajú nezhody. Proti žalovanej podal viacero trestných oznámení na OR PZ Levice pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov, ako napr. trestný čin podvodu, trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, trestný čin sprenevery, ktorej úmyslom bolo jeho poškodiť. Zároveň sú voči žalovanej vedené viaceré civilné konania o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na jeho úkor, z čoho je možné tiež vyvodiť záver o úmysle žalovanej poškodiť žalobcu v čo najväčšej možnej miere. Žalobca tiež namietal absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti, pretože dojednanie kúpnej ceny v kúpnej zmluve, ktoré je podstatnou náležitosťou vyžadovanou zákonom v článku IV. bod 1 bolo určené tak, že kúpna cena za nehnuteľnosti "10.000,- eur (slovom dvadsaťtisíc eur)". Takto formulovaná kúpna cena nie je určitá, nakoľko nie je absolútne jasné, ktorá z uvedených dvoch súm má byť odplatom za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podľa článku VII. bod 3 zmluvy, v prípade nezaplatenia kúpnej ceny v dohodnutom termíne má toto za následok neplatnosť celej zmluvy, pretože v zmluve absentuje údaj o splatnosti kúpnej ceny za nehnuteľnosti. Voľa účastníka právneho úkonu je prejavovaná určite a zrozumiteľne, pokiaľ je objektívne pochopiteľná prostredníctvom jej výkladu, to znamená pokiaľ ju môže typický účastník v postavení jej adresáta vôľu bez rozumných pochybností o jej obsahu adekvátne vnímať. Právny úkon je neurčitý, pokiaľ sa konajúcim subjektom nepodarilo jednoznačným spôsobom stanoviť obsah vôle, pričom neurčitosť tohto obsahu nie je možné odstrániť a preklenúť ani za použitia výkladových pravidiel. V uvedenom prípade tak ide evidentne o neurčitý a nezrozumiteľný právny úkon, kedy ani za použitia gramatických a logických výkladových pravidiel nie je možné zo zmluvy zistiť výšku dojednanej kúpnej ceny. Zrozumiteľnosť právneho úkonu znamená, že jeho adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu. Zmluvu nie je možné považovať za zrozumiteľnú aj z dôvodu, že žalobca má taliansku štátnu príslušnosť a nerozumie slovenskému jazyku. Zmluva mu tiež nebola žalovanou

náležite vysvetlená a ani preložená. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je tak zrejmé, že zmluva je absolútne neplatná a ako taká nemôže zakladať prevod vlastníckeho práva na žalovanú, pričom je možné ustáliť, že vlastníkom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam v rozsahu 1/2 nie je žalovaná, ale on. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva je absolútne neplatná, je tiež neplatný "Dodatok ku kúpnej zmluve zo dňa 17.10.2016" podpísaný dňa 28.10.2016, pretože ide o sekundárny právny úkon podmienený existenciou primárneho právneho úkonu, ktorým mala byť zmluva, a bez jej existencie nie je možné aby bol dodatok v platnosti. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení, že spoluvlastníkom nehnuteľností je práve on, tak podľa jeho názoru je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný a jeho právne postavenie žalobcu je tak neisté. Z uvedených dôvodov tak bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Súdne rozhodnutie o určení, že vlastníkom nehnuteľností je on je podkladom na vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností s tým, že táto žaloba o určenie vlastníckeho práva je preto spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi. Účelom tejto žaloby je tak dosiahnutie zhody medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností.

2. Právny zástupca žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 02.08.2021 okrem iného uviedol, že pokiaľ ide o namietanú neplatnosť zmluvy v časti dojednanej kúpnej ceny, tak rozdiel medzi kúpnu cenou uvedenou číslom a slovom bol spôsobený omylom vyvolaným nepozornosťou pri vypracovaní kúpnej zmluvy, ktorá bola vypracovaná podľa kúpnej zmluvy, ktorú uzatváral žalobca s Z. B.. V tejto kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a predávajúcou p. Z. B. bola dohodnutá kúpna cena vo výške 23.000,- eur, pričom táto je určená číslom aj slovom v rovnakej výške. V následnej kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou sa tieto kúpne zmluvy obsahovo zhodujú, pričom rozdiely sú len v časti určenia rozsahu prevádzaného spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach a výške kúpnej ceny zohľadňujúcej prevod spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach len v rozsahu 1/2 z celku a nie v rozsahu 1/1 z celku. Obsah kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou zohľadňuje a preberá obsah kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a Z. B., pričom pri prevzatí obsahu v časti určenia kúpnej ceny nedošlo k úprave určenia kúpnej ceny slovom, ale len číslom. Z uvedeného dôvodu je určenie kúpnej ceny slovom v kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom a Z. B. a kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, identické. Uvedené tak predstavuje chybu v písaní, ktorá nepredstavuje a nemá za následok neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovanou a to aj s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by súd dospel k opačnému záveru, je potrebné prihliadnuť aj na znenie článku IV. kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a Z. B. upravujúceho podmienky zaplataenia kúpnej ceny, ktoré by primerane a analogicky spôsobili absolútnu neplatnosť právneho úkonu takejto kúpnej zmluvy. Následkom tejto skutočnosti by tak bolo, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v rozsahu spoluvlastníckeho podielu, ktorého sa domáha určenia vlastníckeho práva, a preto by musela byť žaloba zamietnutá. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd si vyžiadal vyšetrovací spis sp. zn. ČVS:ORP-551/2-VYS-LV-2020, v ktorom bola vypočítaná žalovaná ako aj pán P. I.. Právny zástupca žalovanej ďalej uviedol, že pokiaľ ide o splatnosť kúpnej ceny, tak absencia dátumu splatnosti zaplataenia kúpnej ceny v kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovanou nie je možné právne posúdiť ako neurčitosť ani nezrozumiteľnosť právneho úkonu, pretože skutočnosť, že takáto kúpna zmluva neurčuje splatnosť kúpnej ceny, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu. Pokiaľ nie je dohodnutý termín splatnosti záväzku, je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia tohto záväzku a dlžník je povinný tento záväzok splniť prvý deň po výzve veriteľa na jeho splnenie. Toto právo veriteľa je upravené v ustanovení § 563 Občianskeho zákonníka a samotná zákonná úprava tak zamedzuje možnosti právneho posúdenia absencie splatnosti záväzku v uzavretej/podpísanej zmluve (pozn. vrátane záväzku zaplatiť kúpnu cenu) ako neurčitosti a nezrozumiteľnosti právneho úkonu, spôsobujúceho jeho neplatnosť. Napriek splneniu a zániku záväzku zaplatiť kúpnu cenu, považuje žalovaná za dôležité uviesť, že žalobca ju nevyzval na splnenie záväzku zaplatiť kúpnu cenu podľa takejto kúpnej zmluvy viac než štyri kalendárne roky a päť mesiacov od jej uzavretia. Uvedené svedčí a preukazuje zaplataenie kúpnej ceny, pričom žalobca tak so svojim právom vyzvať žalovanú na splnenie záväzku zaplatiť kúpnu cenu, sa dostal do omeškania, a preto namietajú premlčanie tohto práva žalobcu vyzvať žalovanú na zaplataenie kúpnej ceny. Právny zástupca žalovanej ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca pristúpil k podaniu určovacej žaloby v záujme získania majetkového prospechu, nakoľko v prípade podania žaloby na plnenie, mu dôvodne hrozil neúspech spôsobený námietkou premlčania vyzvať na plnenie, ako aj námietkou premlčania práva na zaplataenie kúpnej ceny, resp. námietkou premlčania práva odstúpiť od kúpnej zmluvy. Uvedené je preukázané špekulatívnym a tendenčným výkladom ustanovení uzavretej kúpnej zmluvy a na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení žalobcom uvedených v žalobe. Okrem toho kúpna zmluva uzavretá

medzi žalobcom ako kupujúcim a Z. B. ako predávajúcou má takmer identické znenie ako kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou, pričom obe boli vypracované a podpísané výlučne v jazyku slovenskom, a preto námietka žalobcu o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel so žalovanou z dôvodu výlučne slovenského jazykového vyhotovenia zmluvy, ktorá bola nezrozumiteľná pre žalobcu, sa podľa tvrdení žalobcu vzťahuje len k takejto kúpnej zmluve. Ak by súd dospel k opačnému právnomu záveru, tak je potrebné prihliadnuť aj na vyjadrenie obsahu kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca s Z. B. tiež výlučne v slovenskom jazyku, čo by identicky spôsobilo absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu tejto kúpnej zmluvy. Z tohto dôvodu by tak žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v žiadnom rozsahu, a preto by musel súd žalobu zamietnuť. Právny zástupca žalovanej ďalej poukázal na článok VII. ods. 3 kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá so žalobcom a ktorý bol prevzatý v celom rozsahu z kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca s Z. B., pričom toto ustanovenie zmluvy obsahovalo zálohu na zaplatenie časti kúpnej ceny a termín splatnosti kúpnej ceny. Nakoľko kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje úpravu o zálohe na zaplatenie časti kúpnej ceny, ani výslovný termín splatnosti kúpnej ceny, nie je možné príslušné ustanovenie článku VII. ods. 3 kúpnej zmluvy aplikovať na posudzovanú vec. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca si neuplatnil právo vyzvať na plnenie ako aj právo na zaplatenie kúpnej ceny ani právo odstúpiť od takejto kúpnej zmluvy, nakoľko na to neboli splnené podmienky a v súčasnosti uplynula vo vzťahu k všetkým týmto právam premlčacia doba. Neuplatnenie žiadneho z uvedených práv svedčí a preukazuje ich nedôvodnosť, pretože došlo k splneniu a zániku záväzku zaplatiť kúpnu cenu. Právny zástupca žalovanej ďalej poukázal na skutočnosť, že takúto žalobu je potrebné posúdiť ako zjavné zneužitie práva, ktorému nie je možné poskytnúť súdnu ochranu podľa článku 5 prvá veta CSP, pretože ide o účelové podanie určovacej žaloby z dôvodu nemožnosti podania žaloby na plnenie, a to aj s ohľadom na konanie žalobcu v minulosti, ktorého motívom bolo obohatenie sa na úkor žalovanej a tretích osôb. V čase od 30.08.2017 do 02.05.2018 boli žalobca a žalovaná štatutárnymi orgánmi a spoločníkmi v spoločnosti ET Group s. r. o., Levice, pričom spoločnosť ET Group evidovala nesplnenú peňažnú pohľadávku po lehote splatnosti voči spoločnosti Solesi S.p.A., so sídlom Syracuse, Talianska republika, ktorá konala na území Slovenskej republiky prostredníctvom jej organizačnej zložky Solesi S.p.A. Slovakia Branch, organizačná zložka, so sídlom Bratislava, v časti istiny vo výške 174.138,12 eur. Keďže spoločnosť Solesi sa dostala so zaplatením peňažnej pohľadávky do omeškania, vznikol spoločnosti ET Group nárok na zmluvné, resp. zákonné sankčné príslušenstvo, pričom žalobca konajúc v mene spoločnosti ET Group sa dohodol a podpísal so spoločnosťou Solesi dokument označený ako "Uznanie dlhu a splátkový kalendár" zo dňa 11.04.2018 s tým, že s uzavretím dohody boli spojené právne účinky v neprospech spoločnosti ET Group, jej veriteľov a žalovanej, a to bezdôvodné vzdanie sa časti pohľadávky takejto spoločnosti najmenej vo výške 22.536,28 eur v prospech spoločnosti Solesi, a zaplatenie zostávajúcej časti pohľadávky vo výške 151.601,84 eur v splátkach s novým dátumom splatnosti splátok a s tým spojené vzdanie sa práva na úroky z omeškania vzniknuté odo dňa splatnosti pohľadávky do dňa splatnosti splátok, a to všetko v prospech spoločnosti Solesi. O uzavretí dohody žalobca neupovedomil žalovanú ako druhého konateľa spoločnosti ET Group, pričom tá sa o tom dozvedela až v súdnom konaní z dôvodu jej predloženia spoločnosťou Solesi. Právny zástupca žalovanej ďalej poukázal na nezákonný záujem sledovaný žalobcom, pretože jediný oficiálny bankový účet spoločnosti ET Group oznámený aj správcovi dane, bol zriadený v Slovenskej sporiteľni, a. s., pričom žalobca v mene tejto spoločnosti zriadil spoločnosti bankový účet v Tatra banke, a. s. bez upovedomenia žalovanej ako druhého konateľa a bez oznámenia správcovi dane. V prospech takéhoto účtu zaplatila spoločnosť Solesi v kalendárnom mesiaci január 2018 a apríl 2018 časť svojho peňažného záväzku voči spoločnosti ET Group vo výške 47.993,11 eur, pričom prevažnú časť tejto sumy vo výške 47.850,- eur previedol žalobca bez zákonného dôvodu z takéhoto nového účtu v prospech svojho súkromného bankového účtu, a to na úkor a škodu spoločnosti ET Group a jej veriteľov. Pre tento skutok bola voči žalobcovi podaná dňa 19.07.2021 obžaloba pre zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa ust. § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Tento falošný účet v Tatra banke, a. s. bol pritom v poradí druhý bankový účet založený žalobcom, nakoľko o prvom takomto bankovom účte založenom žalobcom v ČSOB, a. s. sa žalovaná dozvedela od spoločnosti Solesi a po zistení tejto skutočnosti bol tento bankový účet v ČSOB, a. s. zrušený žalobcom. Ďalší nezákonný záujem, ktorý sleduje žalobca, bol, že žalovaná v mene spoločnosti ET Group uplatňovala a vymáhala zostávajúcu časť pohľadávky voči spoločnosti Solesi, pričom z dôvodu, že spoločnosť ET Group nemala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie súdneho poplatku, uplatňovala sa pohľadávka po častiach, resp. vo výške jednotlivých faktúr v upomínacích konaniach a následne v exekučných konaniach. V prvom exekučnom konaní vzniesla spoločnosť Solesi v procesnom postavení povinného návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu postúpenia vymáhanej časti pohľadávky zo spoločnosti ET Group v prospech

spoločnosti EUREX GROUP s. r. o., so sídlom Levice, pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.04.2018 medzi spoločnosťou ET Group ako postupcom a spoločnosťou EUREX GROUP ako postupníkom s tým, že v mene oboch zmluvných strán konal a podpisoval takúto zmluvu žalobca ako ich štatutárny orgán. Zároveň bolo začaté trestné stíhanie vo veci, ktoré je vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Levice pod sp. zn. ČVS:ORP580/2-VYS-LV-2020, pričom možno odôvodnene preukazovať antidatovanie zmluvy o postúpení pohľadávok s tým, že so zmluvou o postúpení pohľadávok boli spojené právne účinky výlučne v prospech žalobcu a v neprospech spoločnosti ET Group, jej veriteľov a žalovanej. Pokiaľ ide o spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach v ?, ktorý žalobca previedol na P. I., tak ten nie je predmetom súdneho konania, avšak napriek uvedenému dôvody uzavretia zmluvnej dokumentácie a s tým spojené okolnosti jej uzavretia ako aj konanie žalobcu s tým spojené svedčí o vedomosti a súhlasu žalobcu s jej uzavretím a samotným prevodom spoluvlastníckeho podielu. Opačné tvrdenia žalobcu sú špekulatívnej povahy. Z uvedených dôvodov žiadal žalobcu zamietnuť.

3. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcu zamietol a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, keď o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

4. S poukazom na vyjadrenia - výpovede strán sporu a ich právnych zástupcov, s poukazom na výpoveď svedkyne Z. B. a s poukazom na vykonané dokazovanie (špecifikované v bode 7. odôvodnenia) zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Z kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi predávajúcou Z. B. a žalobcom zo dňa 04.04.2016 vyplýva, že svedkyňa Z. B. predala žalobcovi do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie J., a to pozemky parcela č. XXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXX m² ako aj parcelu č. XXXX vinica o výmere XXX m². Kúpna cena bola dojednaná vo výške 23.000,- eur s tým, že bude zaplatená predávajúcej bezhotovostným prevodom na jej účet uvedený v záhlaví kúpnej zmluvy, a to v splátkach, pričom prvá splátka vo výške 4.000,- eur bude uhradená pri podpise zmluvy a druhá splátka vo výške 90 % z kúpnej ceny prostredníctvom bankového úveru najneskôr do 60 dní od podpisu zmluvy, a to formou dvoch splátok, 80 % z cieľovej sumy po vklade na plombu a 20 % po prevode vlastníckeho práva. V prípade ak vznikne kladný rozdiel medzi kúpnu cenou a zaplatenými splátkami, rozdiel uhradí kupujúci, a to v hore uvedenom termíne. Podpisy na tejto kúpnej zmluve a to predávajúcej ako aj kupujúceho boli overené, a to na Q. J. dňa 04.04.2016. Z kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca ako predávajúci a žalovaná ako kupujúca dňa 17.10.2016 okrem iného vyplýva, že žalobca predal žalovanej parcely č. XXXX a XXXX zapísané na LV č. XXXX, kat. územie J., a to v rozsahu X/X za dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 10.000,- eur (slovom dvadsaťtisíc eur) s tým, že mala byť zaplatená bezhotovostným prevodom v prospech predávajúceho formou jednej splátky. Z článku V. tejto kúpnej zmluvy tiež vyplýva okrem iného, že predávajúci zároveň udelil súhlas kupujúcemu, aby realizoval rekonštrukciu stavby na vlastné náklady. Z článku VII. kúpnej zmluvy a to bodu 3 vyplýva, že v prípade ak sa kúpna cena neuhradí v dohodnutom termíne, zmluva sa stane neplatnou a záloha vo výške 2.000,- eur prepadá v prospech predávajúceho. Z výpisu LV č. XXXX, kat. územie J. zo dňa 17.10.2016 bolo zistené, že žalobca bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Podľa Knihy osvedčenia mesta J. dňa 25.10.2016 bola osvedčená totožnosť žalobcu. Následne dodatkom ku kúpnej zmluve zo dňa 28.10.2016 žalobca a žalovaná uzavreli dodatok k takejto kúpnej zmluve zo dňa 17.10.2016 s tým, že uviedli, že predávajúci je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a to parcely č. XXXX a XXXX, pričom ostatné časti kúpnej zmluvy ostali bez zmeny. Dňa 04.11.2016 mal byť overený podpis žalobcu u notárky X.. S. S.. Z výpisu z LV č. XXXX, kat. územie J. zo dňa 07.04.2021 bolo zistené, že podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností je J. Z. v rozsahu X/X a žalovaná v rozsahu X/X, pričom žalovaná nadobudla spoluvlastnícky podiel na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2016 v znení dodatku zo dňa 04.11.2016. Pôvodná právna zástupkyňa žalobcu X.. B. S. dňa 09.09.2020 mala podať na Okresnú prokuratúru Levice trestné oznámenie pre podozrenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, ako aj trestného činu falšovania, pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 Trestného zákona a trestného činu legalizácie z príjmu trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona. Toto trestné oznámenie smerovalo proti P. I.. V tomto trestnom oznámení tiež uviedla, že dňa 04.04.2016 žalobca uzavrel ako kupujúci s Z. B. kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol

nehnutelnosti zapísané na LV č. XXXX kat. územie J.. Následne dňa 17.10.2016 žalobca ako predávajúci uzavrel s H.. A. I., teda žalovanou kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu vo výške X/X k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Zároveň žalobca uviedol, že sa dozvedel, že už na liste vlastníctva nefiguruje ako vlastník, nakoľko ako ďalší vlastník je evidovaný syn p. I. a to P. I.. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 06.10.2017 mal ako predávajúci previesť spoluvlastnícky podiel P. I. za cenu 12.000,- eur, pričom podľa názoru právnej zástupkyne žalobcu podpis na kúpnej zmluve žalobcu je sfalšovaný, pretože ten nikdy danú kúpnu zmluvu nevidel a nikdy nemal v úmysle predat spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach P. I.. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosť ET Group s. r. o. bola žalovaná zapísaná ako spoločníčka a to od 21.12.2017 a žalobca bol zapísaný ako spoločník a to od 08.12.2020. Okrem toho žalovaná bola konateľom a to od 24.10.2020, pričom žalobca bol tiež konateľom tejto spoločnosti, a to od 14.09.2017 do 24.10.2020. Žalobou zo dňa 13.10.2020, o ktorej je vedené konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/51/2020 sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva v rozsahu 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, kat. územie J. a to voči žalovanej J. Z.. V tejto žalobe poukazuje na skutočnosť, že podpis na kúpnej zmluve, ktorú mal uzavrieť dňa 06.10.2017 s P. I. za kúpnu cenu 12.100,- eur je sfalšovaný, on nikdy danú kúpnu zmluvu nevidel, nikdy nemal v úmysle predat svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach a nikdy túto zmluvu nepodpísal, a preto podpis na nej nie je jeho. Z uvedených dôvodov žiadal určiť vlastnícke právo v rozsahu spoluvlastníckeho podielu. Uznesením zo dňa 09.11.2020 tunajší súd, sp. zn. 13C/51/2020 v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil J. Z. ako žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v kat. území J. zapísanými na LV č. XXXX. Žalovaná J. Z. v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/51/2020 dňa 01.12.2020 podala odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/70/2021 zo dňa 21.09.2021 bolo zistené, že odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie v konaní tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 13C/51/2020 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie. Takýmto uznesením bolo nariadené neodkladné opatrenie s tým, že odvolací súd vyhovel odvolaniu žalovanej, ktorá v tomto spore je J. Z.. Tunajší súd uznesením zo dňa 05.05.2021 v tomto konaní zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.05.2021. Z prekladu zmluvy pre postúpenie pohľadávky uzavretej medzi postupujúcim ET Group s. r. o. a nadobúdateľom EUREX GROUP s. r. o., ktorý vypracoval prekladateľ V. W. so sídlom K. č. XX/XXXX vyplýva, že spoločnosť ET Group s. r. o. postupuje nadobúdateľovi pohľadávky spoločnosti EUREX GROUP s. r. o., pohľadávky špecifikované v článku 1. tejto zmluvy. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Leviciach zo dňa 06.11.2020 ČVS:ORP-580/2-VYS-LV-2020 bolo začaté trestné stíhanie za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona, a to okrem iného z dôvodov, že osoba oprávnená konať v mene spoločnosti ET Group s. r. o. dňa 27.04.2018 uzatvorila ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou EUREX GROUP ako postupníkom, pričom za obe zmluvné strany v zastúpení konal konateľ Y. P. Y. - žalobca s tým, že konaním okrem iného došlo aj k znemožneniu vymoženia predmetných pohľadávok v rámci exekučných konaní ku škode spoločnosti ET Group s. r. o. vo výške 42.855,80 eur. Podľa výpisu Tatra banky a. s. týkajúci sa spoločnosti ET Group s. r. o. mali byť prijaté platby od spoločnosti Solesi S.p.A. vo výške 25.000,- eur 31.01.2018 ako aj 19.04.2018 vo výške 22.993,11 eur. Z prekladu, ktorý vypracoval Q.. F. Q. č. XXXX/XXXX predmetom ktorého bolo uznanie dlhu a splátkový kalendár vyplýva, že dňa 11.04.2018 žalobca ako štatutárny zástupca spoločnosti ET Group súhlasil so žiadosťou od spoločnosti Solesi Branch s. r. o. o odložení úhrady súm v celkovej výške 151.601,84 eur, ktorú dlžila spoločnosti ET Group. Okrem toho sa spoločnosť Solesi Branch s. r. o. zaviazala po podpísaní tejto listiny následne po sformovaní dohody k úhrade faktúr za práce zamestnancov v celkovej výške 24.757,- eur. Zostatková suma mala byť uhradená splátkami v celkovej výške 22.993,11 eur. Súd ďalej z potvrdenia od Slovenskej sporiteľne zistil, že dňa 25.10.2016 bol realizovaný výber sumy vo výške 2.800,- eur z č. účtu W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, dňa 22.10.2016 výber vo výške 3.000,- eur, dňa 21.10.2016 vo výške 2.500,- eur a dňa 18.10.2016 vo výške 5.000,- eur. Podľa generálneho plnomocenstva, ktoré udelil splnomocniteľ - žalobca žalovanej dňa 19.05.2016, bola žalovaná splnomocnená na zastupovanie žalobcu v plnom rozsahu vo všetkých právnych a iných úkonoch voči akýmkoľvek tretím osobám vrátane orgánov verejnej moci ako aj vrátane úkonov, na ktoré sa vyžaduje udelenie osobitného písomného splnomocnenia. Tiež ju žalobca splnomocnil na zastupovanie vo všetkých konaniach vedených pred orgánmi verejných mocí na zastupovanie v rámci všetkých rokovaní konaných s akýmikoľvek tretími osobami, na vykonanie právnych úkonov ako aj výsledkov týchto rokovaní, napr. uzatváranie dohôd, zmlúv. Okrem toho ju splnomocnil na disponovanie s peňažnými prostriedkami vedenými v peňažných inštitúciách na meno splnomocniteľa, resp. na disponovanie s hnutelnými vecami vo vlastníctve,

držbe alebo užívání splnomocniteľa ako aj na disponovanie s nehnuteľnosťami vedenými na meno splnomocniteľa vrátane ich zaťaženia. Podľa výpisu VÚB banky a. s. - flexi účet vedený na meno žalovanej zo stavom k 30.04.2016 mala byť dňa 04.04.2016 mala zrealizovaná platba vo výške 4.000,- eur v prospech svedkyne Z. B.. Uznesením zo dňa 25.10.2021 Okresná prokuratúra Levice 2Pv/488/20/4402 zamietla sťažnosť obvineného Y. P. Y. - žalobcu, proti uzneseniu vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície OR PZ Levice pod ČVS:ORP-580/2-VYS-LV-2020 zo dňa 21.09.2021, ktorým vzniesol obvinenie žalobcovi za zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona z dôvodu, že nie je dôvodná. Dňa 19.07.2021 Okresná prokuratúra Levice podala na Okresný súd Levice obžalobu na žalobcu z dôvodu, že ako konateľ obchodnej spoločnosti ET Group s. r. o. v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka porušil povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 Trestného zákona, čím sa dopustil pokračovacieho zločinu. Podľa pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom ET Group s. r. o. zastúpený žalovanou a zamestnancom Y. P. Y. zo dňa 25.09.2015 bol žalobca ako zamestnanec prijatý do pracovného pomeru od 28.09.2015 s tým, že druh vykonávania práce bol dohodnutý manažér. Pracovný pomer sa uzatváral na dobu určitú do 31.12.2017 a mzda za dohodnutú prácu bola dojednaná vo výške 500,- eur brutto/hodina, ktorá podlieha zákonným zrážkam. Dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 29.01.2016 sa zmluvné strany dohodli, že zamestnancovi patrí dohodnutá mesačná mzda vo výške 770,- eur brutto/mesačne. Podľa listinného dokladu (čl. 200) zo dňa 21.01.2016 klient - žalobca v Slovenskej sporiteľni a. s. splnomocnil oprávnené osoby nakladať s vkladom na účte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pričom oprávnenou osobou bola žalovaná. Zo mzdového listu za rok 2016 žalobcu vyplýva, že ten bol zamestnancom spoločnosti ET Group s. r. o. s tým, že mu bola vyplatená mzda za obdobie od januára 2016 do decembra 2016 v celkovej výške 5.878,28 eur a to na jeho účet. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 03.07.2022 uviedol, že ako predávajúci a žalovaná ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 25.10.2016 s tým, že zmluva bola vyhotovená dňa 17.10.2016. Dňa 28.11.2016 bol vyhotovený dodatok ku kúpnej zmluve zo dňa 17.10.2016, pričom podpis predávajúceho na dodatku nie je jeho podpisom a o existencii dodatku vedomosť nemá ani nemal, pretože takýto dodatok nikdy vlastnoručne nepodpísal. Pravosť podpisu predávajúceho na dodatku nie je osvedčená nijakým spôsobom, pretože na poslednej strane dodatku pri texte so slovenským štátnym znakom s dátumom 04.11.2016 je síce podpisový riadok s uvedením mena notára ale vlastnoručný podpis notára chýba. Okrem toho osvedčovanie pravosti podpisov vykonáva na notárskom úrade zamestnanec notára splnomocnený notárom, nie notár osobne. Preto žiada nariadiť znalecké dokazovanie a ustanoviť znalca podľa § 207 ods. 1 CSP na zistenie pravosti podpisu žalobcu na dodatku. Žalobca tiež nemá k dispozícii originálne vyhotovenie kúpnej zmluvy uzavretej v poradí č. 2 ani dodatku a nevie sa vyjadriť k skutočnosti kedy, akým spôsobom bol podaný návrh na vklad do katastra nehnuteľností na Okresnom úrade Levice, aké prílohy boli k návrhu pripojené, resp. či mu bol ako účastníkovi konania o povolení vkladu predložený návrh na vklad na podpísanie a či je na návrhu na vklad jeho vlastnoručný podpis. Žalobca je štátnym príslušníkom I., teda cudzinec, pričom neovláda slovenský jazyk slovom ani písmom. Preto navrhuje vykonanie dôkazu na preukázanie skutočnosti formou zapožičania spisu z Okresného úradu Levice, číslo spisu V-XXXX/XXXX na ktorý odkazuje zápis na LV č. XXXX, kat. územie J.. Podľa názoru žalobcu je kúpna zmluva uzavretá so žalovanou absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože nebola urobená určite a zrozumiteľne a vyhlásenie žalobcu ako predávajúceho, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a tieto tvoria v podiele X/X predmet kúpy, nie je v súlade s údajom na liste vlastníctva, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy ako aj jej prílohy. Nemohla preto vzniknúť povinnosť predávajúceho odovzdať kupujúcemu predmet kúpy a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú cenu. Na vznik kúpnej zmluvy bolo treba zhodný prejav vôle zmluvných strán, teda akceptácia návrhu obsahujúceho podstatný náležitosti zmluvy, ktorými sú predmet kúpy a kúpna cena. Dohodnutý predmet kúpy a zaň dohodnutá kúpna cena sa vzťahovali iba na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu ako predávajúceho podľa zápisu na liste vlastníctva ako celok podľa zásady jedna zmluva jedna cena. Kúpna zmluva je tak absolútnym neplatným úkonom, pretože trpí vadami prejavu vôle s poukazom na § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko predmet plnenia bol v čase vzniku právneho úkonu nemožný v plnom rozsahu. Návrh kúpnej zmluvy pripravovala žalovaná a žalobca ako cudzinec s talianskym štátnym občianstvom slovenský jazyk neovláda slovom ani písmom. Pokiaľ ide o vady návrhu kúpnej zmluvy, sa žalovaná ako kupujúca snažila konvalidovať uzavretím dodatku, ktorý žalobca ako predávajúci podľa svojho vyhlásenia nepodpísal a podpis predávajúceho na dodatku ktorý ani nie je úradne osvedčený, nepatrí žalobcovi. Pre platnosť písomného právneho úkonu sa tiež vyžaduje podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka podpis konajúceho, ak právny úkon robia viaceré osoby podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine. Žalobca nemá k dispozícii originálne vyhotovenie písomnej zmluvy v znení dodatku č. 1, preto navrhuje

vykonať dokazovanie súdom zapožičaním originálu spisu v evidencii katastra nehnuteľností. Na fotografii kúpnej zmluvy a dodatku, ktoré žalobca získal, sa nenachádzajú stopy svedčiace o ich spojení do jednej listiny a to i listiny vrátane podpisov. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré žalobca uviedol vo svojom vyjadrení, nie je možné, aby sa v tomto štádiu konania vyjadroval k ďalším častiam vyjadrenia žalovaného. Žiada tiež súd, aby napriek tomu, že prostriedky procesného úkonu a procesnej obrany nepredložil včas na toto vyjadrenie prihladol, a to aj s prihladnutím na skutočnosť, že komunikácia s jeho právnou zástupkyňou mimo pojednávania je veľmi náročná, pretože právna zástupkyňa neovláda taliansky jazyk slovom ani písmom a rovnako on neovláda jazyk slovenský. Dňa 07.07.2022 bolo doručené Okresnému súdu Levice vypovedanie plnomocenstiev na zastupovanie a odstúpenie od zmlúv o poskytovaní právnych služieb zo strany právnej zástupkyne žalobcu, a to aj v konaní, ktoré sa týka tejto veci. Zároveň žalobca e-mailom požiadal dňa 06.07.2022 o 19:51 hod. o odročenie pojednávania nariadeného na deň 11.07.2022 z dôvodu vypovedania plnomocenstva a odstúpenie od zmluvy, ktoré mu doručila jeho právna zástupkyňa. Tiež v písomnom podaní žalobca podal dňa 07.07.2022 žiadosť o odročenie z dôvodu odstúpenia od zmlúv o poskytovaní právnych služieb zo strany jeho právnej zástupkyne. Následne tunajší súd oznámil žalobcovi e-mailom zo dňa 11.07.2022, že s poukazom na § 183 a 184 CSP jeho žiadosti o odročenie nevyhovuje a pojednávanie zo dňa 11.07.2022 sa uskutoční. Z LV č. XXXX, kat. územie J. zo dňa 11.07.2022 súd zistil, že žalovaná je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, a to D. parciel č. XXXX a XXXX, pričom tieto nehnuteľnosti nadobudla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2016 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 04.11.2016. Z úradného záznamu zo dňa 11.07.2022 vyplýva, že o 09:35 hod. dňa 11.07.2022 sa do kancelárie informačného centra dostavil účastník konania, a to žalobca z dôvodu informovania sa, či bude pojednávanie zo dňa 11.07.2022 o 11:00 hod. sa konať v danej veci a bolo mu oznámené, že pojednávanie sa uskutoční a uvedené mu bolo oznámené aj prostredníctvom e-mailu. Z vyšetrovacieho spisu OR PZ Levice ČVS:ORP-551/2-VYS-LV-2020 a to trestného oznámenia súd zistil, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu X. B. S. podal dňa 09.09.2020 na Okresnú prokuratúru Levice trestné oznámenie na P. I., a to v súvislosti s kúpnu zmluvou predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu, ktorú mal s ním uzavrieť k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX z dôvodu, že podpis na kúpnej zmluve zo dňa 06.10.2017 bol sfaľovaný a nikdy ju nepodpisoval. Zo zápisnice o výsluchu osoby P. I. zo dňa 22.10.2020 okrem iného vyplýva, že v októbri 2017 so žalobcom uzavrel kúpno-predajnú zmluvu, predmetom ktorej boli pozemky na LV č. XXXX, kat. územie J. v rozsahu X/X, pričom vlastníčkou druhej polovice bola jeho mama - žalovaná. Pozemok odkúpil za sumu 12.100,- eur ktorá bola zaplatená spôsobom ako bolo uvedené v kúpnej zmluve. Pôvodná kúpna zmluva bola uzatvorená s tým, že žalobca bol len dočasným vlastníkom, nakoľko v tom čase žil so žalovanou a dôvod prečo bol žalobca dočasným vlastníkom bol ten, že bol schopný si zabezpečiť úver z banky na zaplatenie časti kúpnej ceny. Dohodu o tomto predaji viedla žalovaná, nakoľko sa takto dohodla so žalobcom s tým, že on o tom vedel a aj on s tým, súhlasil. Pozemok sa predal jemu, pretože tento pozemok kupovala jeho matka pre neho. Na uvedenom pozemku sa nachádzal aj viničný dom, ktorý rekonštruoval bez finančnej podpory žalobcu a vlastníkom domu sa stala matka. Kúpna zmluva bola podpísaná a overená na notárskom úrade, kde bol žalobca osobne. Bola tiež dohoda, že kúpna cena pozemku sa započíta pôžičkami, ktoré boli žalobcovi poskytnuté v čase od 15.11.2016 do 02.02.2017 s tým, že vklady pôžičiek boli zasielaná na účet žalobcu prevodom ako aj priamymi vkladmi. Priame vklady banke realizovala pani W. z dôvodu, že bola zamestnankyňou firmy a ona len vykonala vklad. On alebo jeho matka jej dali hotovosť s pokynmi, kde má túto hotovosť vložiť. Čo sa týka osoby F. V., k tejto osobe uviedol, že ho nepozná a nevie o koho sa jedná. Vie, že táto osoba figurovala na dodatku ku kúpnej zmluve, kde žalobca udelil p. V. generálnu plnú moc a dodatok k zmluve už podpísal p. V. P. sa týkal toho, že na pôvodných zmluvách neboli uvedené rodné priezviská a z tohto dôvodu boli spísané dodatky. Pôvodnú zmluvu však podpísal žalobca. Zo zápisnice o výsluchu osoby žalobcu ako svedka poškodeného zo dňa 14.06.2021 okrem iného vyplýva, že overené podpisy, ktoré sú uvedené na kúpnej zmluve, nekorešpondovali s dokladmi, ktoré boli predložené notárovi. Z výpisu od notárky vyplýva, že osvedčovacia doložka aj čísla z knihy podpisov sú v internom systéme evidované pri iných dokumentoch a nie pri dokumentoch, ktoré boli podvodne zneužitú na zápis vlastníckeho práva p. I. a sama notárka sa vyjadrila, že pokiaľ by išlo o kúpnu zmluvu, bola by v zápise uvedená zmluva a nie ako v tomto prípade podpisový vzor. Dokumenty u notárky X. M. Z. tak boli overované, ale išlo o úplne iné dokumenty ako podklady, ktoré patrili ku kúpnej zmluve. On nikdy neoveroval svoj podpis na dokumentoch, ktoré boli podkladom pre podvodný zápis vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, kat. územie J.. Tiež neoveroval plnomocenstvo na osobu F. V., pričom z výpisu od notárky vyplýva, že jeho podpis z iných dokumentov bol podvodne priradený k iným zmluvám. Tiež uviedol, že v I. na polícii bolo podané trestné oznámenie na p. V., p. I. a p. I., boli aj predvolaní, ale na predvolanie sa nedostavili. Oznámenie bolo podané v súvislosti s tým, že p. V. konal za neho, hoci on mu nikdy

nedal žiadnu plnú moc, aby konal v jeho mene. Toho človeka nepozná, nevie o koho sa jedná a nikdy ho nevidel. Žiada preto preveriť podpis na kúpnej zmluve ako aj na plnomocenstve a tiež žiada zistiť ako boli priradené podpisové položky k nesprávnym dokumentom, ktoré nikdy nepodpísal a nikdy neoveroval pravosť podpisov na nich. Ku kúpnej zmluve, za ktorú mal od p. I. dostať za predaj 10.000,- eur uvádza, že tieto peniaze od p. I. nikdy nedostal a P. I. mu nikdy neposkytol pôžičku. Peniaze, ktoré mu na účet posielala p. X. W., bola pôžička, ktorú mu p. X. spláca na jeho osobný účet. On tiež tieto pozemky nepredával. Zo zápisnice o výsluchu osoby H.. A. I. zo dňa 06.11.2020 tiež vyplýva, že v 2016 mala záujem o kúpu pozemku v J., pričom išlo o pozemky zapísané na LV č. XXXX. Nevedela si však v tom čase zobrať úver, a preto sa dohodla so žalobcom, že on ako jej zamestnanec by si mal možnosť zobrať úver, nakoľko spĺňal podmienky pre získanie úveru s tým, že ona mu splatí sumu za pozemok a ten bude prepísaný na ňu. Išlo o ústnu dohodu, pričom úver bol braný vo výške 24.000,- eur a cena pozemku bola 24.000,- eur. Zaplatila na začiatok 4.000,- eur a žalobca mal zaplatiť sumu 20.000,- eur z uvedeného úveru. Následne žalobcovi zaslala na účet 10.000,- eur a polovica pozemku bola prepísaná na ňu. Potom pokračovala v splátkach druhej polovice pozemku, pričom tieto peniaze boli poukázané na účet žalobcu. Jednalo sa o celkovú sumu 12.100,- eur a po uhradení tejto sumy za druhú polovicu pozemku bol vykonaný prevod vlastníctva zo žalobcu na jej syna P. I. o čom žalobca vedel a súhlasil s tým. Bola spísaná kúpna zmluva, podpis žalobcu ako predávajúceho bol overený na notárskom úrade v J. u M. Z. a pri tomto úkone bol aj žalobca na notárskom úrade overiť si tento podpis a bola tam prítomná aj ona. Pokiaľ ide o prevod vlastníctva pozemku, k tomu uvádza, že táto dohoda bola medzi ňou a žalobcom od počiatku. Z jej strany bola dohoda naplnená, teda celú sumu pozemku mu uhradila, a to na účet žalobcu. S týmto on súhlasil, a preto realizoval prevod vlastníctva k predmetným pozemkom, a to na základe dobrovoľnosti a s vedomím zmluvných strán. Na uvedenom pozemku je stavba, avšak žalobca nikdy nebol vlastníkom tejto stavby a v prípade, že je vlastníkom, resp. bol, navrhuje, aby o tom doložil dôkaz. Žalobca len predával a kupoval pozemok. Žalovaná pri svojej výpovedi ako svedok zo dňa 09.07.2021 zopakovala to, čo uviedla predtým s tým, že pokiaľ ide o úkony na notárskom úrade, tak v ten deň robil žalobca úkony ešte pre inú spoločnosť, všetky doklady aj pre túto spoločnosť ako aj kúpna zmluva boli v euroobale a po overení podpisov si žalobca všetky dokumenty zobral, odišiel s ľuďmi z tej firmy na kávu, asi po hodine sa vrátil a tie papiere si rozdelili a opäť vložili do obalov a založili. V rámci toho boli overené aj podpisy na kúpnej zmluve. Čo zapisovala pracovníčka úradu pod jednotlivé čísla o overení, ona nevie uviesť, z istotou vie uviesť, že táto kúpna zmluva bola predložená k overeniu podpisu žalobcu. Ešte sa jej žalobca pýtal, či podpíše zmluvu ona na základe generálnej plnej moci alebo on, pričom on povedal, že to podpíše. Nemá vedomosť o tom, že by žalobca požičal p. W. X. peniaze, pretože tá bola ich zamestnankyňa, ktorá mala na starosti bežnú evidenciu a ona chodievala do banky robiť vklady. Z výpovede svedka P. I. zo dňa 09.07.2021 tiež vyplynulo, že uzavrel so žalobcom kúpno-predajnú zmluvu, predmetom ktorej bol spoluvlastnícky podiel k pozemkom zapísaným na LV č. XXXX s tým, že vlastníčkou druhej polovice bola jeho matka - žalovaná. Pozemok odkúpil za sumu 12.100,- eur ktorá bola zaplatená spôsobom ako je uvedený v kúpnej zmluve. Pôvodná kúpna zmluva bola uzatvorená s tým, že žalobca bol len dočasným vlastníkom, nakoľko v tom čase žil s jeho matkou - žalovanou. Čo sa týka dôvodu, prečo bol žalobca dočasným vlastníkom, bol ten, že ten si bol schopný zabezpečiť úver z banky na zaplatenie časti kúpnej ceny. Dohodu o tom predaji viedla žalovaná, nakoľko sa takto dohodla so žalobcom s tým, že on o tom vedel a súhlasil s tým. Pri podpise kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako kupujúcim a žalobcom ako predávajúcim bol na notárskom úrade JUDr. M. Z. aj on, pričom sa podpisovalo viacej dokumentov. Bolo tam viac ľudí, nejakí I., jeho matka a žalobca. On tam prišiel, podpísal zmluvu a išiel preč. Nemá vedomosť o tom, že by žalobca požičal p. W. X. peniaze a o tom dosť pochybuje, pretože s p. X. sa ani nepoznal, možno jeden, dvakrát ju videl v kancelárii ako pracovníčku. Z uznesenia OR PZ Levice zo dňa 06.10.2021 okrem iného vyplýva, že trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu bolo prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Uznesením Okresnej prokuratúry Levice zo dňa 16.12.2021 bolo zrušené uznesenie vyšetrovateľa OR PZ zo dňa 06.10.2021, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie a bolo mu uložené aby opätovne vo veci konal a rozhodol.

6. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zhora uvedený zistený skutkový stav veci, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zák. č. 40/1964 Zb. - § 34, § 36 ods. 1 až 5, § 37 ods. 1 až 3, § 39 a § 126 ods. 1 a 2) a s poukazom na citované ustanovenie § 137 CSP (Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.), odôvodnil nasledovne:

7. Súd považoval za nespornú skutočnosť, že kúpna zmluva, ktorú uzavrel žalobca ako kupujúci dňa 04.04.2016 s Z. B. ako predávajúcou sa týkala predaja nehnuteľnosti, a to CKN parcely č. XXXX a

XXXX zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie J. s tým, že žalobca na základe tejto kúpnej zmluvy nadobudol tieto nehnuteľnosti v celom rozsahu. Následne žalobca ako predávajúci a žalovaná ako kupujúca uzavreli dňa 17.10.2016 kúpnu zmluvu v znení jej dodatku zo dňa 28.10.2016, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu v rozsahu X/X k takýmto nehnuteľnostiam. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné, pričom sporná bola platnosť takto uzavretých zmlúv. Súd sa najskôr zaoberal či žalobca má naliehavý právny záujem na takomto určení vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ CSP. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je podľa ustanovenia § 137 písm. c/ CSP predovšetkým vtedy, ak je určovací žaloba schopná odstrániť existujúcu neistotu medzi stranami sporu a poskytnúť pevný základ pre ich právny vzťah, za predpokladu, že túto neistotu nie je možné odstrániť iným prostriedkom ochrany práv. Vzhľadom na skutočnosť, že ako podielový spoluvlastník je na liste vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam zapísaná žalovaná, pričom žalobca sponchyboval platnosť zmluvy na základe ktorej tá nadobudla vlastnícke právo k takýmto nehnuteľnostiam tak možno konštatovať, že žalobca má naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby, pretože v prípade úspechu v súdnom konaní /určení jeho vlastníckeho práva/, by takéto súdne rozhodnutie bolo zapísané do katastra nehnuteľností a ako vlastník by bol zapísaný žalobca. Súd zároveň podotýka, že v právnom poriadku prevláda zásada preferovať výklad v prospech platnosti právneho úkonu pred neplatnosťou právneho úkonu. Táto zásada vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014: "Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu." Súd tak dospel k záveru po vykonanom dokazovaní, že prvá kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá dňa 04.04.2016 medzi žalobcom ako kupujúcim a Z. B. ako predávajúcou je platná. Je pravdou, že pôvodne mala kúpiť tieto nehnuteľnosti žalovaná, pričom svedkyňa Z. B. ako predávajúca sa dozvedela pred uzavretím kúpnej zmluvy, že ako kupujúci bude uvedený v zmluve žalobca, ale tá bola s tým, uzročená pri uzavretí kúpnej zmluvy, a preto mala len vnútornú výhradu voči tejto skutočnosti, čo nerobí takýto právny úkon neplatným. Nejde tak o simulovaný právny úkon, resp. nejde o nedostatok prejavenej vôle na strane predávajúcej ako aj kupujúceho, pretože z tejto zmluvy jednoznačne vyplýva, že tí prejavili vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu. Samotná Z. B. si tak bola jednoznačne vedomá s kým uzatvára túto kúpnu zmluvu, pričom napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že žalobca uzatvára takúto dohodu len z dôvodu, že mu bol poskytnutý úver, z ktorého bola vyplatená kúpna cena, pričom následne má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na žalovanú, nemá za následok neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Svedkyňa Z. B. a žalobca riadnym spôsobom preukázali svoju skutočnú vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu, a preto takéto zmluva bola platným spôsobom uzavretá. Pokiaľ ide o druhú kúpnu zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 17.10.2016, tak neboli preukázané dôvody neplatnosti takejto kúpnej zmluvy tak ako to uvádzal žalobca v podanej žalobe. Pokiaľ ide o skutočnosť, že samotná zmluva bola vyhotovená v jazyku slovenskom a žalobca je občanom I. republiky a nerozumie jazyku slovenskému, tak skutočnosť, že zmluva je vyhotovená v inom jazyku akému rozumie strana tohto právneho úkonu, nerobí automaticky takýto právny úkon neplatným. Súd považoval za nesporné, že žalobca neovláda plynule jazyk slovenský, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že súd pribral do konania tlmočníčku jazyka talianskeho s tým, že žalobca počas tohto súdneho konania komunikoval v jazyku talianskom. Okrem toho túto skutočnosť nerozporovala ani žalovaná. Podľa názoru súdu ak právny úkon je spísaný v cudzom jazyku tak to samo o sebe neznamená, že je bez ďalšieho neplatným z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti. O neplatný právny úkon by išlo vtedy, ak by cudzí jazyk, v ktorom bol právny úkon vyhotovený bol nezrozumiteľný osobe, ktorému bol adresovaný. Ak vzniknú o tom pochybnosti, musí súd prihliadnuť aj na skutočnosť, za akých okolností bol prejav vôle obsiahnutý v právnom úkone urobený a či za týchto okolností bolo medzi účastníkmi zrejmé, o aký právny úkon ide teda aké práva a povinnosti mali vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť a to vzťahu k času, kedy bol právny úkon, ktorý obsahuje prejav vôle urobený. /napr. rozsudok NS ČR, sp. zn. 21Cdo/1760/2007 zo dňa 11.03.2008/. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že samotná žalovaná prostredníctvom svojej pracovníčky vyhotovovala predmetný právny úkon a to kúpnu zmluvu zo dňa 17.10.2016 v jazyku slovenskom, pričom takéto zmluva bola preložená žalovanou žalobcovi do jazyka talianskeho. Tiež je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca a žalovaná žili v čase uzavretia zmluvy ako druh a družka, nakoľko táto skutočnosť vyplýva z výsluchu svedka I. orý bol vykonaný v trestnom konaní hoci žalobca takéto spolužitie výslovne poprel. Je tiež zrejmé, že žalobca a žalovaná

spoločne vykonávali podnikateľskú činnosť, a preto možno mať za preukázané tvrdenie žalovanej o tom, že túto kúpnu zmluvu preložila žalobcovi, pričom ten poznal jej obsah ako aj jednotlivé zmluvné dojednania. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že takáto kúpna zmluva bola takmer doslovnou kópiou kúpnej zmluvy, ktorú predtým uzatváral žalobca so svedkyňou B., pričom táto zmluva mu bola preložená, čo potvrdil aj sám žalobca. Z uvedených dôvodov tak súd nepovažoval tvrdenie žalobcu o tom, že mu kúpna zmluva uzavretá so žalovaným nebola riadnym spôsobom preložená a žalobcova vôľa tak nebola urobená vážne a slobodne za preukázané, a preto nie je z tohto dôvodu kúpna zmluva uzavretá so žalovanou s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka neplatná. Okrem toho samotný žalobca mohol odmietnuť podpísať takúto kúpnu zmluvu a žiadať jej riadne preloženie do jazyka talianskeho kvalifikovaným prekladateľom, pričom sa uspokojil s prekladom, ktorý vykonala žalovaná. Žalobca tiež slobodne a vážne prejavil vôľu uzavrieť takto formulovanú kúpnu zmluvu, pričom aj pri predchádzajúcej kúpnej zmluve akceptoval jej vyhotovenie v jazyku slovenskom. Nebolo tak preukázané tvrdenie žalobcu, že by ten nebol uzrozumený s obsahom takejto zmluvy, a preto možno dôvodne predpokladať, že vedel, čo je obsahom takejto zmluvy. Pokiaľ ide o nesúlad kúpnej ceny medzi jej slovným vyjadrením, v ktorom je uvedená kúpna cena dvadsaťtisíc eur a číselným vyjadrením, kde je uvedená suma 10.000,- eur, tak tento nesúlad nerobí samotnú kúpnu zmluvu neplatnou pre jej nezrozumiteľnosť, pretože z jednoduchého porovnania uzavretých kúpnych zmlúv vyplýva, že táto kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je takmer doslovným znením predchádzajúcej kúpnej zmluvy, ktorú uzatváral žalobca s p. Z. B.. Z tohto dôvodu tak je zrejmé, že v slovnom vyjadrení kúpnej ceny došlo len k zrejmej nesprávosti, pretože predchádzajúca kúpna cena v predchádzajúcej kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a svedkyňou B. bola dojednaná vo výške 23.000,- eur, pričom došlo len k prekopírovaniu slovného vyjadrenia kúpnej ceny s tým, že je zrejmé, že kúpna cena bola medzi žalobcom a žalovanou dojednaná vo výške 10.000,- eur, nakoľko predmetom prevodu bol len spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1/2 k týmto nehnuteľnostiam a takáto kúpna cena tak zodpovedá rozsahu prevádzaného podielu. Okrem toho samotný žalobca pri svojom výsluchu v trestnom konaní uvádzal, že so žalovanou uzavrel takúto kúpnu zmluvu, pričom kúpna cena bola dojednaná vo výške 10.000,- eur. Z tohto dôvodu tak podľa názoru súdu ide o zrejmu nesprávnosť podľa § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka a nie o nezrozumiteľné dojednanie kúpnej ceny, ktoré by takúto zmluvu robila neplatnou, pretože obe strany sporu tak vedeli, aká je dojednaná kúpna cena, pričom tá bola dohodnutá vo výške 10.000,- eur. Pokiaľ ide o ďalší dôvod neplatnosti, na ktorý poukazuje žalobca, a to dojednanie článku VIII. bod 3 kúpnej zmluvy, z ktorého vyplýva, že v prípade ak sa kúpna cena neuhradí v dohodnutom termíne, zmluva sa stáva neplatnou a záloha vo výške 2.000,- eur prepadá v prospech predávajúceho, tak je potrebné uviesť, že nebola v článku IV. kúpnej zmluvy v ktorom bola dojednaná kúpna cena dohodnutá doba, do kedy mala byť zaplatená táto cena. V tomto prípade tak bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 563 s tým, že mal žalobca vyzvať žalovanú na zaplatenie kúpnej ceny a ak by ju tá nezaplatila a bola v omeškaní, tak mal ďalšie zákonné možnosti, ktoré mohol využiť v zmysle príslušných právnych predpisov /napr. odstúpiť od zmluvy/. Žalobca však takýmto spôsobom nepostupoval, a preto nemohli ani nastať účinky takéhoto dojednania, ktoré možno považovať za rozvázovaciú podmienku, pretože nebola dohodnutá doba splatnosti kúpnej ceny žalovanou a tá sa tak ani nemohla dostať do omeškania, keďže žalobca nepostupoval podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Okrem toho takéto zmluvné dojednanie je tiež neplatné pre jeho nezrozumiteľné a neurčité keďže nie je uvedená doba splatnosti kúpnej ceny, resp. je v rozpore so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko nemožno pre prípad omeškania so zaplatením kúpnej ceny dohodnúť neplatnosť právneho úkonu. Podľa názoru súdu ustanovenia o neplatnosti právneho úkonu, ktoré sú obsiahnuté v Občianskom zákonníku sú kogentného charakteru, a preto nemožno dojednať zmluvnými stranami neplatnosť právneho úkonu z iných dôvodov, ako je tam uvedené. Nebolo tiež v súdnom konaní preukázané ani tvrdenie žalobcu o tom, že zo strany žalovanej išlo od počiatku o konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko jej úmyslom bolo nezaplatiť žalobcovi kúpnu cenu. Keďže kúpna zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti, a to predmet kúpy ako aj kúpnu cenu, tak súd ju považoval za platne dojednanú. Preto žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že by išlo o neplatnú kúpnu zmluvu a z tohto dôvodu bola žaloba zamietnutá, nakoľko žalovaná platným spôsobom nadobudla vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu.

8. Pre civilné sporové konanie je charakteristické, že úspech v spore závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu, pričom túto aktivitu strany sporu realizujú prostriedkami procesného útoku resp. procesnej obrany. Takýmito prostriedkami sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany podliehajú

koncentracii konania, a preto strany sú podľa § 153 ods. 1 CSP povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách, a to ako koncentrácia sudcovská, ktorá je v diskrečnej právomoci súdu a ako koncentrácia zákonná, ktorá je pre súd a strany sporu obligatórna. Sudcovská koncentrácia konania znamená, že súd nemusí prihliadnúť na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu tak, ako to upravuje ustanovenie § 153 ods. 2 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca predložil až na pojednávaní zo dňa 13.06.2022 dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, resp. ich oznámil až vo svojom vyjadrení zo dňa 03.07.2022 tak súd s poukazom na koncentračnú zásadu na takéto dôkazy neprihliadol, pretože žalobca bol poučený o takejto koncentračnej zásade s tým, že napriek tomu, že mal právneho zástupcu a listinnými dôkazmi disponoval od začiatku súdneho konania čo potvrdil pri svojom výsluchu, tieto predložil až na treťom pojednávaní. Pokiaľ ide o jeho vyjadrenie zo dňa 03.07.2022 a tam uvedené nové skutočnosti resp. navrhnuté dôkazy tak súd na tie neprihliadol nakoľko je evidentné, že išlo o vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej zo dňa 02.08.2021, pričom dôkazy tam uvedené mohol navrhnuť už pri podaní žaloby, resp. počas realizácie úkonov podľa § 167 CSP nakoľko o týchto skutočnostiach mal už v tom čase vedomosť. Okrem toho pokiaľ ide o jeho návrh na pripojenie administratívneho spisu Okresného úradu Levice týkajúceho sa vkladového konania tak je potrebné uviesť, že sám žalobca bol účastníkom takéhoto vkladového konania a mohol si tak zabezpečiť kópiu takéhoto spisu. Pokiaľ ide o skutočnosť na ktorú poukazoval žalobca a to že má ťažkosti pri komunikácii zo svojím právnym zástupcom z dôvodu, že ten nerozumie jazyku talianskemu, tak je potrebné uviesť, že samotný žalobca, resp. jeho právny zástupca si zodpovedajú za kvalitu právneho zastúpenia s tým, že ak bol žalobca nespokojný so svojím právnym zástupcom, mohol ho vymeniť, prípadne si môže uplatňovať nároky zo zodpovednosti za škodu voči advokátovi, alebo sa obrátiť na Slovenskú advokátsku komoru. Preto je takéto tvrdenie žalobcu irelevantné a z tohto dôvodu (na) takéto dôkazy neprihliadol, pretože boli tieto návrhy na dokazovanie podané oneskorene.

9. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania zo dňa 11.07.2022 tak súd jej nevyhovel, pretože neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania podľa § 183 CSP nakoľko samotnú skutočnosť, že právny zástupca žalobcu vypovedal plnomocenstvo žalobcovi nemožno považovať za taký dôležitý dôvod, pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Za včasnosť právneho zastúpenia si zodpovedá samotný žalobca, pričom ten viackrát pred pojednávaniami ukončil právne zastúpenie svojho právneho zástupcu a udelil splnomocnenie osobe, ktorá síce má právnické vzdelanie ale nie je advokátom. Z tohto dôvodu tak podľa názoru súdu išlo o účelovú žiadosť o odročenie pojednávania.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaná bola úspešná v súdnom konaní v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

11. Uvedený rozsudok včas podaným osobným odvolaním (napriek zvolienu si právnej pomoci dňa 16.08.2022) napadol len samotný žalobca domáhajúci sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a poukazujúci na odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/ a e/ CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (nesprávny procesný postup s následkom porušenia práva na spravodlivý proces) poukázal na právny názor súdu prvej inštancie z bodu 17. odôvodnenia, keď argumentoval obsahom a dôvodmi ním podanej žiadosti o odročenie pojednávania dňa 11.07.2022, keď počas dvoch pracovných dní nemal možnosť si zabezpečiť nového právneho zástupcu podľa možnosti ovládajúceho taliansky jazyk, keď poukázal na ustanovenie § 178 ods. 2 CSP o potrebe prípravy na pojednávanie aspoň 5 dní, keď záver súdu o tom, že z jeho strany išlo o účelovú žiadosť považuje za neopodstatnený a nesprávny. V postavení žalobcu mal od začiatku konania záujem o čo najrýchlejšie prejednanie a skončenie veci, predĺžením konania by nič nezískal a ako cudzinec neovládajúci slovenský jazyk slovom ani písmom sa v slovenskom právnom poriadku nevyzná. Ak viackrát pred pojednávaniami ukončil právne zastúpenie a udelil splnomocnenie osobe - nie advokátovi, tak tieto úkony vždy iniciovala jeho právna zástupkyňa, ktorá mu k tomu predložila na podpis vopred vypracovaný dokument a on tento v dobrej viere podpísal majúc za to, že uplatňuje jeho záujmy. Táto právna zástupkyňa taliansky jazyk neovládala a komunikácia s ňou bola veľmi komplikovaná, vyhlasuje preto, že uvedené úkony robil v omyle a tieto nevyjadrovali jeho skutočnú vôľu, keď ich dosah na priebeh súdneho konania mu vysvetlený nebol - inak by ich odmietol; Slovenskej advokátskej

komore podal dňa 03.10.2022 proti právnej zástupkyňi sťažnosť. O odročenie pojednávania požiadal v súlade s § 183 ods. 3 CSP, keď má za to, že podmienky na odročenie podľa § 183 ods. 1 CSP boli splnené, neodročením pojednávania súd porušil Ústavu SR v čl. 47 ods. 2 a 3, keďže on slovenský jazyk slovom ani písmom neovláda, pričom po oznámení mu právnej zástupkyne o vypovedaní plnomocenstva voči súdu nečinným nezostal, vyvinul úsilie na zabezpečenie si právnych služieb iným advokátom, keď súdu uviedol, že jeho meno súdu bezodkladne oznámi. Nemal tak možnosť v rovnakej miere ako žalovaná uplatňovať prostriedky procesného útoku a obrany bez prítomnosti právneho zástupcu na pojednávaní, keď neodročením pojednávania mu tiež nebolo umožnené predniesť na rozdiel od žalovanej záverečnú reč, po ktorej bolo dokazovanie vyhlásené za skončené a bol vyhlásený rozsudok. Čo sa týka odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností) žalobca poukázal na svoje vyjadrenia k dôkazom v priebehu sporu a ďalej vyhlásil, že jeho podpis ako predávajúceho na dodatku kúpnej zmluvy nie je jeho, keď o existencii tohto dodatku nemal a nemá vedomosť a takýto dodatok nikdy vlastnoručne nepodpísal, pričom tiež pravosť jeho podpisu na dodatku nie je osvedčená nijakým spôsobom, napriek označeniu na poslednej strane dodatku chýba podpis notára, keď osvedčovanie pravosti podpisov notár osobne ani nevykonáva. Súdu navrhol nariadenie znaleckého dokazovania a ustanovenie znalca podľa § 207 ods. 1 CSP na zistenie pravosti uvedeného podpisu predávajúceho na dodatku, keď originálne vyhotovenie zmluvy ani dodatku k dispozícii nemá a rovnako sa nevie vyjadriť k tej skutočnosti, kedy a akým spôsobom bol podaný návrh na vklad a či je na návrhu na vklad jeho vlastnoručný podpis. Ako štátny príslušník I. slovenský jazyk neovláda slovom ani písmom, navrhol súdu vykonanie dôkazu na preukázanie uvedených skutočností formou zapožičania spisu z Okresného úradu Levice - katastrálny odbor zn. B na ktorý odkazuje zápis na liste vlastníctva. On si zo zbierky listín uvedeného úradu vyžiadal fotokópiu návrhu na vklad zo dňa 25.10.2016 a aj návrh na vklad dodatku kúpnej zmluvy, ktorý mu však odovzdaný nebol, z čoho potom vyplýva, že súdu nemohol predložiť dôkazy - originálne vyhotovenie dodatku ku kúpnej zmluve a návrh na vklad do katastra dodatku ku kúpnej zmluve za účelom zistenia rozhodujúcich skutočností, keď bez dodatku kúpnej zmluvy táto nemohla byť (ale bola) zapísaná do katastra nehnuteľností, a nemohla byť ani titulom nadobudnutia vlastníctva pre kupujúcu. Poukazujúc na bod 16. odôvodnenia rozsudku súdu a na ustanovenie § 154 CSP ďalej poukázal na to, že uznesenie o ukončení dokazovania bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 11.07.2022, dokedy mohol najneskôr uplatniť dôkazy, pričom však ich predložil, resp. oznámil a navrhol ich vykonanie na pojednávaní dňa 13.06.2022, resp. vo svojom vyjadrení zo dňa 03.07.2022.

12. Žalovaná vo vyjadrení žiadala potvrdenie napadnutého rozsudku s priznaním jej náhrady trov konania, keď s dôvodmi podaného odvolania vyjadrila (a konkrétne odôvodnila) nesúhlas. Ohľadom neodročenia pojednávania na základe návrhu žalobcu poukázala na to, že bolo potrebné zohľadniť zastupovanie žalobcu v danom súdnom spore - konaní, keď následne poukázala na genézu úkonov žalobcu vo veci jeho zastupovania pri jednotlivých úkonoch a pojednávaniach, so záverom, že tieto nepreukazujú existenciu právne relevantného dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania, ale práve naopak svedčia o účelovosti žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania. Všeobecné a paušálne oznámenie zániku splnomocnenia udelenému právnomu zástupcovi nie je postačujúce na preukázanie dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania ani dôvodom na akceptáciu takejto žiadosti, keď v žiadosti žalobcu o odročenie nie je uvedené - ani z nej nevyplýva žiadna skutočnosť objektívnej povahy, pre ktorú žalobca nemohol udeliť splnomocnenie na svoje zastupovanie inému advokátovi, najmä Mgr. B., alebo X.. Y.. Totálnu pasivitu konania žalobcu je potrebné posúdiť aj s ohľadom na jeho odvolanie splnomocnenia advokátke dňa 16.05.2022 v čase pred takmer 2 mesiacmi pred nariadeným termínom pojednávania, ktoré žiadal sám odročiť advokát Q.. B., sa zúčastnil štvrtého pojednávania dňa 13.06.2022 a súčasne X.. Y. žalobcu zastupoval na všetkých štyroch predchádzajúcich pojednávaniach, keď v žiadosti žalobcu sa neuvádza dôvod nemožnosti jeho zastupovania aj na piatom pojednávaní. Výpoveď splnomocnenia advokátkou X.. S. zo dňa 06.07.2022 je neúčinné a nespôsobilé vyvolať zamýšľané právne následky, keďže jej zastúpenie zaniklo už odvolaním zo strany žalobcu dňa 16.05.2022 a teda niet žiadnych pochyb, že žalobca mal takmer dva kalendárne mesiace na udelenie splnomocnenia právnomu zástupcovi, ktoré sú objektívne dostatočnou a primeranou lehotou na voľbu právneho zástupcu a teda márne uplynutie tejto lehoty bez uvedenia čo i len jedného objektívneho dôvodu je potrebné vnímať a posúdiť ako účelové vyvolanie zdanlivého dôvodu odročenia pojednávania sledujúceho spôsobovanie prietahov v súdnom konaní. Absolútna pasivita žalobcu vo veci udelenia splnomocnenia a účelové odôvodnenie jeho žiadosti o odročenie pojednávania vylučuje splnenie procesnej podmienky odročenia pojednávania podľa § 183 ods. 3 CSP, keď tiež konanie JUDr. S. nasvedčuje k zániku jej splnomocnenia už odvolaním žalobcu dňa 16.05.2022. I s poukazom

na komentár § 183 ods. 1 CSP je potrebné žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania vnímať a posúdiť ako zjavné zneužitie práva nepoživajúce právnu ochranu podľa princípu z čl. 5 základných princíпов CSP. Čo sa týka nevykonania navrhnutého dôkazu poukazuje na to, že žalobca bol už v rámci svojich 6 predchádzajúcich procesných úkonov oprávnený vykonať aj uvedené návrhy na dokazovanie, avšak napriek koncentračnej zásade uplatnil takýto prostriedok procesného útoku uvedením skutkového tvrdenia o údajnom nepodpísaní dodatku a návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania až po takmer 15 mesiacoch od vypracovania žaloby a súčasne jeden kalendárny týždeň pred termínom pojednávania, na ktorom bolo dôvodné očakávať vyhlásenie rozsudku z dôvodu neoznačenia ani nepredloženia nových dôkazov. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zamedziť situácii, v ktorej strany sporu novými prostriedkami útoku alebo obrany spôsobujú zmarenie pojednávania a predlžovanie súdneho konania, pričom žalobca bola oprávnený nahliadnuť do zbierky listín na okresnom úrade - katastrálny odbor a vyžiadať si všetky listiny pre účely súdneho konania vo fotokópii. Dodatok bol predložený k návrhu na povolenie a zápis vkladu vlastníckeho práva v dôsledku výzvy okresného úradu na odstránenie vady kúpnej zmluvy, logicky preto nemohol byť súčasťou pôvodného návrhu na zápis vkladu. Žalobcov návrh, aby dodatok zabezpečil súd je tak v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, zásadou kontradiktórnosti a prejednacou zásadou a teda zamietnutie jeho návrhu bolo dôvodné, správne a zákonné, náležité i odôvodnené. Je potrebné prihliadať aj na to, že žalobca neuplatnil svoje právo vyplývajúce z údajného nepodpísania dodatku jeho osobou (i) podaním trestného oznámenia a jeho včasnými skutkovými tvrdeniami v žalobe, čo svedčí o podpísaní dodatku žalobcom a na nedôvodnosť navrhovaného znaleckého dokazovania. O navrhovaných skutočnostiach pritom žalobca musel mať vedomie už v čase pred pojednávaním konaným dňa 13.06.2022, avšak výlučne v záujme predlžovania súdneho konania tieto dôkazy neoznačil - nenavrhol a preto zamietnutie znaleckého dokazovania treba považovať za správne a zákonné s náležitým odôvodnením. Vo vzťahu ku tvrdeniu o účelovosti žaloby a motíve žalobcu získať majetkový prospech akýmkoľvek spôsobom tiež poukázala na aktuálny stav prebiehajúcich trestných konaní.

13. Žalobca sa k uvedenému vyjadreniu žalovanej už nevyjadroval.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté (žalobcom), v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal určenia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, a to k CKN parcele č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o veľkosti XXX m² a parcely č. XXXX vinice s výmerou XXX m². V podanej žalobe žalobca dôvodil tým, že dňa 04.04.2016 ako kupujúci uzavrel s pani Z. B. ako predávajúcou kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol aj predaj nehnuteľností, a to CKN parcely č. XXXX a XXXX zapísaných na LV č. XXXX pre kat. územie J., keď následne na základe tejto kúpnej zmluvy nadobudol nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva, s tým, že dňa 17.10.2016 bola medzi ním ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou uzavretá kúpna zmluva, v znení dodatku zo dňa 28.10.2016 podpísaného dňa 04.11.2016, predmetom ktorej mal byť predaj spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, ktoré vlastnícke právo k predmetnému podielu bolo zapísané na základe vkladu č. V-XXXX/XXXX.

18. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol odvolaním žalobcu napadnutým rozsudkom, ktorým žalobu žalobcu zamietol (výrok I.), keď dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že kúpna

zmluva zo dňa 17.10.2016 uzatvorená medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou by bola neplatná z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 15. až 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). V dôsledku uvedeného žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bližšie citovanému v záhlaví tohto rozhodnutia, podal odvolanie žalobca namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj to, že nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. S ohľadom na odvolacie dôvody teda považoval rozhodnutie za predčasné, keď jeho odvolacie dôvody proti jednotlivým skutkovým a právnym záverom dôvodom rozhodnutia súdu prvej inštancie (už ďalej) nesmerovali, teda de facto bol namietaný len procesný postup pri vydaní rozsudku (spočívajúci v neodročení pojednávania a nevykonaní požadovaného znaleckého dokazovania).

19. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé s tým, že konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).

20. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, a teda naplní odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu.

21. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). V tejto časti sa odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku (tvoriacom s rozhodnutím odvolacieho súdu jeden celok) na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude duplicitne opakovať (§ 387 ods. 2 CSP) s tým, že následne sa obmedzil už len na doplnenie dôvodov podporujúcich vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a zameriavajúc sa pritom na odvolaciu argumentáciu žalobcu (odvolacie dôvody).

22. Žalobca v podanom odvolaní primárne (v podstate výlučne) svoju odvolaciu argumentáciu smeroval voči postupu súdu prvej inštancie, ktorý nevyhovel jeho návrhu na odročenie pojednávania (zo) dňa 11.07.2022 dôvodiac tým, že zo strany jeho právnej zástupkyne došlo dňa 04.07.2022 k odstúpeniu od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a k odstúpeniu od plnomocenstva, ktoré mu bolo doručené 06.07.2022 (e-mailom). Napriek uvedenému však súd prvej inštancie uvedené pojednávania vykonal s tým, že na uvedenom pojednávaní došlo k vyhláseniu odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. V nadväznosti na túto argumentačnú líniu žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nerešpektoval ustanovenie § 178 ods. 2 CSP, nakoľko z jeho strany nebolo možné za tak krátky čas si nájsť iného právneho zástupcu. Zároveň mal žalobca za to, že neboli splnené podmienky na postup podľa § 183 ods. 1 CSP s tým, že neodročením pojednávania zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

23. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca dňa 23.01.2020 udelil právnej zástupkyňi X.. B. S. generálne splnomocnenie na jeho zastupovanie v celom konaní (č. I. 8). Následne v priebehu konania žalobca na základe plnomocenstva zo dňa 25.02.2022 splnomocnil X.. Y. Y. na jeho zastupovanie na pojednávaní konanom dňa 28.02.2022 (č. I. 121) s tým, že X.. Y. Y., nie je

advokátom zapísaným v zozname advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora, ale osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že žalobca dňa 06.04.2022 v celom rozsahu odvolal splnomocnenie právnej zástupkyne X.. B. S., ktorá svojím podpisom potvrdila prijatie odvolania tohto splnomocnenia (č. I. 153). V ten istý deň t. j. 06.04.2022 následne splnomocnil X.. Y. Y. na jeho zastupovanie na pojednávaní konanom dňa 07.04.2022 (č. I. 154). Následne zo strany právnej zástupkyne X.. B. S. bolo (opätovne) do spisu založené generálne plnomocnenstvo udelené dňa 08.04.2022 žalobcom tejto právnej zástupkyne (č. I. 178). Ďalej žalobca do spisu založil jeho odvolanie plnomocnenstva voči právnej zástupkyne X.. B. S. zo dňa 16.05.2022 (č. I. 185), ktorá skutočnosť je zaznamenaná v zápisnici o pojednávaní konanom dňa 16.05.2022 (č. I. 202). Následne zo strany žalobcu bolo už len udelené plnomocnenstvo na jeho zastupovanie na pojednávaní dňa 13.06.2022 X.. Y. Y. (č. I. 248). Následne žalobca dňa 06.07.2022 podal súdu žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na deň 11.07.2022 z dôvodu, vypovedania plnomocnenstva a odstúpenia od zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo strany advokátky X.. B. S. zo dňa 04.07.2022, ktoré ako žalobca tvrdil mu bolo doručené mailom dňa 06.07.2022.

24. Vzťah zastúpenia medzi stranou a jej zástupcom vzniká na základe dohody, resp. zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. Tento vzťah má hmotnoprávny základ a samotná dohoda medzi jeho účastníkmi nevyžaduje písomnú formu, pokiaľ zákon neustanovuje inak. Zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomné splnomocnenie (§ 92 ods. 1 CSP). Splnomocnenie je osobitným jednostranným úkonom zastúpenej strany, ktorým sa súdu a iným subjektom konania preukazuje existencia vzťahu zastúpenia a jeho rozsah. Bez predloženia riadneho splnomocnenia nekoná súd so stranou ako so zastúpeným subjektom a neprihliada ani na úkony zástupcu v mene zastúpeného, čo má zásadný procesný význam. Splnomocnenie nemožno zamieňať s dohodou, ktorá vzťah zastúpenia zakladá. Ide vždy o dva odlišné právne úkony. Samotné splnomocnenie plní legitimačnú funkciu a právne relevantným spôsobom osvedčuje konkrétne skutočnosti. Charakter dohody, vzniká bez priamej účasti zástupcu a jeho platnosť a záväznosť nie je podmienená prijatím alebo iným úkonom zástupcu. Ako už bolo zdôraznené, splnomocnenie je jednostranným úkonom zastúpeného, ktorý plní predovšetkým legitimačnú funkciu. Zastúpenie sporovej strany je procesnou podmienkou iba v prípade povinného zastúpenia (pozri komentár k § 89 CSP, čl. I bod 3) a v týchto prípadoch musí byť súdu preukázané písomným splnomocnením. Splnomocnením preukazuje zástupca v spore svoje oprávnenie konať v mene zastúpenej strany. Legitimovanie zástupcu týmto spôsobom má osobitný právny význam voči súdu, proti strane a iným subjektom. Povinnosť súdu konať pri splnení zákonných podmienok so stranou ako so zastúpeným subjektom a s tým spojené procesné úkony a postupy voči zástupcovi bezprostredne súvisia so základným právom strany na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy SR) a na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 Dohovoru).

25. Odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Pre súd nie je teda relevantné, kedy zaniklo splnomocnenie odvolaním alebo výpoveďou, ale kedy došlo k oznámeniu tejto skutočnosti do konania. Pred oznámením zániku splnomocnenia koná súd *lege artis* so zástupcom a so stranou ako so zastúpeným, pričom nie je možné namietat zánik splnomocnenia späť. Civilný sporový poriadok nevyžaduje, aby boli súdu odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia preukázané. Na vznik právnych účinkov v zmysle § 92 ods. 3 CSP postačuje oznámenie ako procesné podanie strany alebo jej zástupcu. Súd z tohto oznámenia vychádza a nie je oprávnený skúmať, či skutočne došlo k zániku splnomocnenia alebo dohody o zastúpení, ktorou sa splnomocnenec zaviazal stranu v spore zastupovať. Oznámenie súdu môže urobiť strana alebo jej zástupca, a to každý z nich v oboch prípadoch, teda pri odvolaní aj pri výpovedi splnomocnenia.

26. V nadväznosti na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý neakceptoval žiadosť žalobcu na odročenie pojednávania konaného dňa 11.07.2022 z dôvodu vypovedania plnomocnenstva a odstúpenia od zmluvy zo strany právnej zástupkyne JUDr. B. S., keď tento dôvod nevyhodnotil ako „dôležitý dôvod“ pre odročenie pojednávania. S poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť, že odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili (§ 92 ods. 3 CSP), súd prvej inštancie postupoval správne, ak nevyhovel žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že bez ohľadu na tú skutočnosť, že k odstúpeniu od zmluvy a vypovedaniu plnomocnenstiev došlo zo strany právnej zástupkyne X.. B. S. dňa 04.07.2022, tak je významná práve tá skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k odvolaniu plnomocnenstva udeleného X.. B. S. už dňa 16.05.2022 (č. I. 185), ktorá skutočnosť je zaznamenaná aj v zápisnici z pojednávania zo dňa 16.05.2022. Práve odo dňa kedy žalobca súdu

oznámil odvolanie plnomocenstva udeleného X.. B. S., bolo toto odvolanie účinné voči súdu v zmysle § 92 ods. 3 CSP. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že najneskôr odo dňa 16.05.2022 (deň kedy bolo súdu prvej inštancie oznámené odvolanie plnomocenstva zo strany žalobcu voči X.. B. S.) bolo toto odvolanie plnomocenstva voči súdu účinné, čo teda malo za následok, že žalobcu v tomto konaní už JUDr. B. S. nezastupovala. V spojitosti s uvedeným preto skutočnosť, že zo strany JUDr. B. S. došlo dňa 04.07.2022 k odstúpeniu od zmluvy o poskytnutí právnych služieb a odvolaniu plnomocenstva bolo irelevantné, resp. uvedené, tak ako zdôraznil súd prvej inštancie (bod 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), nebolo v zmysle § 183 „dôležitým dôvodom“ pre odročenie pojednávania. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že z vyššie uvedeného dôvodu takýmto konaním súdu prvej inštancie nemohlo dôjsť k porušeniu čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ako to namietal žalobca v podanom odvolaní, z ktorého dôvodu odvolací súd vyhodnotil odvolaciu argumentáciu žalobcu v tomto smere ako nedôvodnú.

27. Možno teda uzavrieť, že zo spisu nevyplýva, že by žalobca nemal dostatok času zmeniť si právneho zástupcu, ktorý by bol schopný v zostávajúcom čase do pojednávania oboznámiť sa s obsahom spisu a zúčastniť sa na pojednávaní. Prípadná neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni (a teda aj účasť advokáta alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní) ide na ujmu účastníka alebo advokáta, nie súdu. Ak sa žalobca chcel zúčastniť pojednávania, o termíne pojednávania vedel, takže si mohol takto uplatniť svoje procesné práva a pokiaľ chcel byť v tomto konaní zastúpený advokátom, mohol zmenu v právnom zastúpení urobiť najneskôr v čase od 16.05.2022 kedy došlo z jeho strany odvolaniu plnomocenstva voči advokátke JUDr. B. S.. Ak za daného stavu súd prvej inštancie prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalobcu neodňal mu možnosť konať pred súdom (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/78/2010 z 20. apríla 2010 a uznesenie sp. zn. 6Cdo/75/2012 z 8. augusta 2012 spolu s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 75/2011-11 z 17. marca 2011).

28. Žalobca ďalej v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy (najmä nariadenie znaleckého dokazovania za účelom posúdenia pravosti podpisu žalobcu ako predávajúceho na dodatku ku kúpnej zmluve zo dňa 17.10.2016, ktorý dodatok bol vypracovaný dňa 28.10.2016, ako aj zapožičanie administratívneho spisu Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru č. V-XXXX/XXXX za účelom predloženia originálu kúpnej zmluvy ako aj dodatku ku kúpnej zmluve) a to s poukazom na koncentračnú zásadu, pretože ich žalobca navrhol až na pojednávaní konanom dňa 13.06.2022 resp. vo svojom vyjadrení zo dňa 03.07.2022.

29. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP). Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prieťahom v konaní (článok 5). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonávanými procesnými úkonmi. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky.

30. V nadväznosti na vyššie uvedené ak teda súd prvej inštancie v konkrétnom prejednanom prípade s poukazom na koncentračnú zásadu neprihliadol na dôkazy predložené žalobcom na pojednávaní konanom dňa 13.06.2022 resp. na návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania ním učené v písomnom podaní zo dňa 03.07.2022, jeho postup vyúsťujúci do vydania napadnutého rozhodnutia možno vyhodnotiť za správny a odvolaciu argumentáciu žalobcu v tomto smere za nedôvodnú a nespôsobilú privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd v prvom rade

dáva do pozornosti, že ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v článku 5 CSP, podľa ktorého môže súd (v rozsahu ustanovenom zákonom) odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prietahom v konaní a zároveň zakotvuje právnu povinnosť (§ 153 ods. 1 CSP) a sankciu za jej porušenie (§ 153 ods. 2 a 3 CSP).

31. Taktiež odvolací súd zdôrazňuje (ako tak urobil aj súd prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia rozhodnutia), že žalobca bol od podania žaloby, najneskôr však do 16.05.2022 zastúpený advokátkou X.. B. S. (ktorá skutočnosť je zaznamenaná v zápisnici o pojednávaní konanom dňa 16.05.2022) s tým, že v priebehu tohto časového rámca viackrát splnomocnil na jeho zastupovanie na konkrétnych pojednávaniach X.. Y. Y. (ako už odvolací súd vyššie uvádzal), ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, napriek tomu, že nie je zapísaný v zozname advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora. Taktiež možno dať do pozornosti vyjadrenie žalobcu na pojednávaní konanom dňa 13.06.2022, na ktorom z jeho strany došlo k predloženiu písomných dôkazov (na ktoré súd prvej inštancie v zmysle koncentračnej zásady neprihliadol), kde na otázku súdu prvej inštancie, že „od kedy žalobca disponuje predmetnými dôkazmi“ odpovedal, že „odjakživa“ (č. I. 252). Taktiež zo strany žalobcu mohlo dôjsť k návrhu na vykonanie dôkazov nariadením znaleckého dokazovania (za účelom posúdenia pravosti podpisu žalobcu ako predávajúceho na dodatku ku kúpnej zmluve zo dňa 17.10.2016, ktorý dodatok bol vypracovaný dňa 28.10.2016), ako aj zapožičaním administratívneho spisu Okresného úradu Levice, katastrálneho odboru č. V-XXXX/XXXX (za účelom predloženia originálu kúpnej zmluvy ako aj dodatku ku kúpnej zmluve) skôr ako jeho písomným vyjadrením zo dňa 03.07.2022 (č. I. 274), ktoré je v zásade vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovanej ešte zo dňa 02.08.2021. Treba tiež dodať, že dodatok ku kúpnej zmluve žalobca uvádzal (a prikladal) už v žalobe a pravosť svojho podpisu na ňom (ani neskôr na pojednávaní) nerozporoval a že vo svojom vyjadrení z 03.07.2022 sám uvádzal (prihliadol), že toto nepredložil včas.

32. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). V prípade porušenia povinnosti, predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3, prípadne však aj iné právne následky. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je lex generalis. Ako už bolo uvedené, ustanovenie § 153 ods. 2 a 3 zakotvuje sankciu za to, že strana sporu nesplnila povinnosť uloženú v § 153 ods. 1. Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť (nepriзнаť mu procesnoprávne účinky). O tom, či súd omeškaný procesný úkon strany ospravedlní, alebo nie, nevydáva procesné uznesenie. V odôvodnení rozsudku vo veci samej však vysvetlí, že na procesný úkon strany neprihliadol a z akých dôvodov.

33. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd vyhodnotil odvoláciu argumentáciu žalobcu ako nedôvodnú a nespôsobilú privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré zároveň odvolací súd z tohto dôvodu rozhodnutie vyhodnotil za vecne správne. Zároveň odvolací súd k odvolacím námietkam žalobcu zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí napĺňať subjektívne predstavy strán a dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

34. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie vo veci náležite zistil skutkový stav a vec i správne právne posúdil v súlade s aktuálne platnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, ako i Súdneho dvora EÚ.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§262 ods. 2 CSP).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).